

תביעה פלילית נגד יעקב להב

יצרן החולצות יעקב להב נתבע ב"ית המושפט בתל-אביב עליידי שילטונות המכס ומס'קנייה על עבירות פליליות

אסטר, בעוד שאחוז הכותנה היה נמוך יותר. מעשה-מירמה זה עשה בכוונה להשתמש ממכס בסך 43 אלף לירות ומהיטל-חובה של 87 אלף לירות.

כתב-האישום טוען כי להב עבר את העבירות הבאות: השתמטות מתשלום מכס, הגשת רשימות כוזב, מסירת אימרה לא נכונה בתעודה שהוגשה לפקיד-מכס, והטעיית פקיד-מכס.

העבירות המיוחסות לו בוצעו לגבי כמה מישלוחים של חוטים, בין אוקטובר 1973 לאוקטובר 1974.

עבירות אלה נחשפו לפני כשנה עליידי מחלקת-החקירות של המכס, אולם הג"ש התביעה נגד להב עוכבה עליידי מ"ש נוידרפר, הממונה על הכנסות המדינה. בלחצו של נוידרפר הוקמה ועדה לבדיקת מימצאי מחלקת-החקירות של המכס, ששמעה גם את הסבריו של להב. ובאה, כביכול, במקום בית-המשפט. אך מימצאי המכס היו כה חדי-משמעיים, עד שגם תלמידו ההשתייה בא הקץ, ועתה הוגש סוף-סוף כתב-האישום, באיחור רב.

ממונה נוידרפר עזרה לידי

רבות. הוגש נגדו כתב-אישום, והמישפט יתברר ב-15 במאי.

כתב-האישום מוסר כי להב ייבא עבור מיפעלו בבית שמש חוטים מסוג "הולנדי", והגיש למכס רשימונים כוזבים שעליהם רשם סיווג מטעה. כן הגיש גם חשבונות ספק-כוזבים. הוא רשם כי הרכב החוטים הוא 52% כותנה והשאר פוליאסטר, או הרכב של 51% כותנה והשאר פוליאסטר.

נאשם להב עבירות מירמה

התביעות הקטנות ועורכי-הדין

בית-הדין לתביעות קטנות מקיים דיו"נים ללא עורכי-דין. דבר זה בא לחסוך לאזרח שכר-טירחה שמו. הגשת התביעה פשוטה בכללית, והמועצה-הישראלית לצרכנות פתחה דוכן בבית-המישפט בתל-אביב, ומחלקת בו חומרה-הסברה וטפסי-תלונה.

והנה, התברר כי עורכי-דין נוטלים טפסי-תלונה מדוכן המועצה, ממלאים אותם עבור הלקוחות וגובים שכר-טירחה תמורת מילוי הטופס. במקרים רבים הם גובים כמה מאות לירות תמורת העבודה שהלקוח יכול - ואמור - לעשותה בעצמו.

למכסיקו דרך איופה

מישרד-התחבורה פתח במשאומתן עם מדינה אירופית על מתן זכות נחיתה ל"אל-על" בקו החדש מתל-אביב למכסי קו. כיום טסה "אל-על" למכסיקו דרך מונטריאול, טיסה ארוכה ולא-מושכת. אם תתקבל הסכמת המדינה האירופית תוכל "אל-על" להפוך את הקו למכסיקו פעיל ביותר.

"אל-על" קיבלה כבר את הסכמת איי בהאמה לנחיתה שלה שם בדרך-ל-מכסיקו או לאמריקה הדרומית, מתכננת עתה קו חדש שיחנה באירופה, משם לבהאמה ומשם לאורוגוואי. קו זה יביא ל"אל-על" נוסעים רבים מאמריקה הדרומית למכסיקו ולמיאמי, ומשם ל-אירופה ולישראל.

חודש ייבוא הבשר מברזיל

מישרד-המיסחר-והתעשייה חתם על עסקה לייבוא 4000 טונות בשר קפוא מברזיל, במחיר של 1300 דולר הטון. זהו מחיר נמוך להפליא, למחירי הבשר בישראל. הרכישה מברזיל נעשתה אחרי כמה שנים של הפסקה ברכישות מארץ זו. הקנייה מברזיל, יחד עם הקניות מאוסטרליה, תאפשר למישרד-המיסחר והתעשייה שלא להיות תלוי ברכישות בשר מארגנטינה.

מכירות "אבנעל":

30 מיליון לירות

מיכרות רשת חנויות הנעליים "אבנעל" פיל" בשנת 1977-1976 הגיעו ל-30 מיל-יון לירות, גידול של 20% לעומת השנה הקודמת. הרשת פתחה בימים אלה את חנותה ה-30 במיספר. היא מייצרת נעליים עבור עצמה, לפי דגמים המתוכננים עליידיה.

הקבוצה השולטת ב"אבנעל" מחזיקה גם במישרד-הנעליים "טיל", ובמיפעל "אלטן" לייצור בריכות-שיחה מאלומיניום יום בשותפות עם "כלל". כן מחזיקה הקבוצה במעבדות-הסרטים "ברקי-פטה-המפריס".

הבנקים - והעולם התחתון

מסע הבנקים באמצעות הנהלת הבורסה לניירות-ערך, הכפופה להם, נגד גורמים עצמאיים המועלים בבורסה, בא כדי להחזיר לבנקים הגדולים את השליטה בשוק ההון, ואת הרווחים הנובעים מכך. בשנה האחרונה החלו פועלים בבורסה ברוקרים עצמאיים שאינם תלויים בבנקים, והם מנהלים מדיניות למען לקוחותיהם, מבלי להתחשב בטובת הבנק.

הבורסה הישראלית היא מן הבודדות בעולם הנשלטת עליידי בנקים. בבורסה האמריקאית, למשל, אוסר החוק על בנק לשמש ברוקר. הבנק הוא בעל-עניין, ואינו יכול לייצג נאמנה את הלקוח, שכן הוא עצמו קונה מניות עבור עצמו.

בישראל, הבנקים שולטים בבורסה, עושים בה כבתוך שלהם, גורפים לעצמם ריווחי-ענק על עמלות מפורזות שהם גובים מהלקוחות. לקוח הנותן הוראה לבנק לקנות עבורו מניה בשער הנמוך ביותר, ובמיסחר שהתנהל לאחר-מכן היו כמה שערים, יחוייב הבנק תמיד בשער הגבוה ביותר. במקרים רבים מוכר לו הבנק מניות שהוא מחזיקן בעצמו ואינו קונה אותן עבורו בבורסה.

ההאשמות של חוגי בנקאות כי העולם-התחתון שולט בבורסה ובפעולות בה נכונות, שכן הבנקים עצמם נוהגים בבורסה כעולם-תחתון לכל דבר.

הדרך היחידה להפוך את הבורסה למכשיר יעיל לגיוס הון למשק ולפעילות לטובת המשקיע, היא הוצאת הבנקים ממנה. יש לאמץ את כללי ניירות-הערך האמריקאים, וליישם בישראל.

בנוסים למנהלים - קיפוח לעובדים

חברת עמילות-המכס "תשגיר", השייכת לקונצרן "כלל", מסרבת לשלם ל-130 עובדיה את תוספת-היוקר המגיעה להם. ראשי החברה מונעים מן העובדים הת-ארגנות, וכאשר בחרו העובדים בוועד הכריחו אותו המנהלים להתפזר.

אולם, אית-שלום תוספת-היוקר לעוב"דים אינו מפריע למנהלים לחלק מענקים שמנים לעצמם. המנכ"ל, יוסי שמאי, קיבל בונוס של 100 אלף לירות; סגנו, שלמה לונה, קיבל 80 אלף לירות; החשב, דויד צימרמן, קיבל 40 אלף לירות. בנוסף החליף המנכ"ל את מכונית ה"וולוו" שלו ב"גראנדה" מפוארת.

המשכורות ש"תשגיר" משלמת נחש-בות משכורות-רעב. עובד ותיק משתכר בה 3000 לירות ברוטו לחודש. עובדת נשואה, אחרי חמש שנות עבודה, משתכרת 2339 לירות ברוטו לחודש.

נמשך המשא - והמתן למכירת נייר חדרה

אין להאמין להכחשות הידיעה שהת-פרסמה במדור זה בשבוע שעבר, על משא-ומתן למכירת מיפעלי נייר חדרה לקוני צרן, "כלל". המשאומתן נמשך, וההכחשה אינה נכונה. הדוחף לעסקה הוא "בנק לאומי לישראל", שהוא בעל-מניות קטן במיפעלי נייר חדרה, אולם נושה במיפ-עלים ב-150 מיליון לירות. הבנק מעוניין לחוק את המיפעל, ולהבטיח את הלוי-אותיו לו.

נראה כי תבוצע החלפת מניות "כלל" במניות מיפעלי נייר חדרה. "כלל" מעוג-יינת בעיסקה בעיקר כדי שתהיה בידיה מניה רשומה בבורסה האמריקאית. מזה שנים מעוניינת "כלל" להפיץ מניות ולגייס הון באמריקה, אולם כניסה לשם עם מניה חדשה כרוכה בהוצאות אדירות, של כמיליון דולר, להכנת ההנפקה. על-ידי החלפת המניות תקבל "כלל" מניה אמריקאית, וכן שליטה במיפעל תעשייתי בעל עתיד מבטיח.

מרמים במענקי-חג

עובדים רבים קיבלו מענקי-חג בסכום נמוך ממה שהיה עליהם לקבל. לפי הדיון היו צריכים לקבל מחצית ממשכורת ה-חודש החולף, אולם מעסיקים רבים לא הוסיפו לשכר החודש את תוספת-היוקר הניתנת צמודה למשכורת. עליידי כך הק-טינו את סכום המענק ב-150 לירות לערך לכל עובד.

מבקשים קרטל בפורנואיקה

שלושת המפעלים המייצרים פורמאי-קה - "תבור", "עץ לבוד" ו"ספ" - רוצים להקים קרטל. הנימוק הוא שעתה מתחרים המיפעלים זה בזה בשוקי ה-ייצוא, ועליידי קרטל תימנע התחרות ויושגו מחירים גבוהים יותר עבור ה-סחורה. נראה כי מישרד-המיסחר-והתעשייה מגלה גישה אוהדת לתוכנית.

בלי מיסים ובלי תמיכות

שר המפיקים חופשי-פעולה, ללא תלות בשינויותיהם של פקדי-הממשלה.

מפיק שני עתיד שחור

תעשייני הסרטים בישראל רוצים להפ-סיק לקבל החזרי-מס מממשלת ישראל, ובמקביל להפסיק גביית היטל-עניונים מכרטיסי-קולנוע. כיום משלם כל הרוכש כרטיס-קולנוע היטל-עניונים. ליצרני-סרטים ישראלים מחזיר מישרד-המיסחר-והתעשייה את היטל-העניונים, וכך הופ-כת תעשיית-הסרטים תלויה בחסדי ה-מישרד, הקובע למי לחזיר ובאיזה שי-עור. דרישת היצרנים היא להפסיק את השיטה הנוכחית, המהווה גם ביזבוז בהליכי גבייה והחזרי-מיסים.

מנכ"ל מעבדות-הסרטים "ברקי-פטה" המפריס", יצחק שני, אמר כי כיום עולה ייצור סרט ישראלי 1.5 עד 2 מיליון לירות, כולל הוצאות-ההפצה 600 אלף לירות לערך. ההכנסות הן: מכרטיס ב-ערים הגדולות ארבע לירות לכרטיס, וב-ערים הקטנות שתי לירות. נקודת-האיזון בישראל, לסרט, היא 400 אלף צופים. מיספר ניכר של סרטים אינו מגיע לכסוי ההוצאות, מה שגרם לכמה מפיקים לבטל את תוכניות ההפקה שלהם בישראל. גם המפיק מנחם גולן מעביר את פעילותו לאמריקה, שם קיבל כרטיס ירוק (רשיון-עבודה).

שני טוען, כי ביטול גביית ההיטל על סרט ישראלי וביטול החזר ההיטל יאפ-